

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 13 september 2001 *

I mål C-169/99,

angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Bundesgerichtshof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Hans Schwarzkopf GmbH & Co. KG

och

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV,

angående tolkningen av artikel 6.1 d sista meningen i rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter (EGT L 262, s. 169; svensk specialutgåva, område 13, volym 5, s. 198), i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/35/EEG av den 14 juni 1993 (EGT L 151, s. 32; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 74), jämförd med artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG och 30 EG i ändrad lydelse),

meddelar

* Rättegångsspråk: tyska.

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet, D.A.O. Edward (referent), P. Jann och L. Sevón,

generaladvokat: J. Mischo,

justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

- Hans Schwarzkopf GmbH & Co. KG, genom O.C. Brändel och G. Jordan, Rechtsanwälte,
- Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV, genom C. von Gierke, Rechtsanwalt,
- Frankrikes regering, genom K. Rispal-Bellanger och R. Loosli-Surrans, båda i egenskap av ombud,
- Nederländernas regering, genom M.A. Fierstra, i egenskap av ombud,
- Finlands regering, genom T. Pynnä, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom C. Schmidt och H. Støvlbæk, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 5 oktober 2000 av: Hans Schwarzkopf GmbH & Co. KG och kommissionen,

och efter att den 16 november 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Bundesgerichtshof har, genom beslut av den 25 mars 1999 som inkom till domstolen den 5 maj samma år, i enlighet med artikel 234 EG ställt två frågor om tolkningen av artikel 6.1 d sista meningen i rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter (EGT L 262, s. 169; svensk specialutgåva, område 13, volym 5, s. 198), i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/35/EEG av den 14 juni 1993 (EGT L 151, s. 32; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 74), jämförd med artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG och 30 EG i ändrad lydelse).

- 2 Frågorna har uppkommit i en tvist mellan bolaget Hans Schwarzkopf GmbH & Co. KG (nedan kallat Schwarzkopf) och Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (nedan kallad ZBUW) beträffande märkningen av kosmetiska produkter som tillverkas och säljs av Schwarzkopf.

Tillämpliga gemenskapsbestämmelser

- 3 Av fjärde övervägandet i ingressen till direktiv 76/768 framgår att direktivet har till syfte att på gemenskapsnivå fastställa regler som skall iakttas beträffande sammansättning, märkning och förpackning av kosmetiska produkter.
- 4 I artikel 6.1 d i direktiv 76/768, i dess lydelse enligt artikel 1 punkt 4 i rådets direktiv 88/667/EEG av den 21 december 1988 om ändring för fjärde gången av direktiv 76/768 (EGT L 382, s. 46; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 175), föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att kosmetiska produkter inte kan släppas ut på marknaden utan att följande information finns i outplånlig, lättläst och väl synlig skrift på behållare och förpackning:

...

- d) Särskilda försiktighetsåtgärder som skall iakttas vid användning, i synnerhet sådana som anges i spalten ”Villkor för användning och varningstexter som

skall tryckas på etiketten' i bilaga 3, 4, 6 och 7 och som måste finnas återgivna på behållaren och förpackningen och också varje särskild upplysning om försiktighetsåtgärder vid yrkesmässig användning av kosmetiska produkter, särskilt i frisersalonger. Om detta är ogörligt av praktiska skäl skall informationen finnas på ett bifogat blad med en förkortad upplysning på behållaren och förpackningen som hänvisar konsumenten till den angivna informationen.”

- 5 I artikel 6.1 d sista meningen i direktiv 76/768, i dess lydelse enligt artikel 1 punkt 6 i direktiv 93/35, föreskrivs följande:

”Om detta är ogörligt av praktiska skäl, skall denna information finnas på en bipacksedel, bifogad etikett, tejp eller kort och konsumenten skall hänvisas till denna information genom att antingen en förkortad upplysning eller den symbol som anges i bilaga 8 skall förekomma på behållaren och förpackningen.”

- 6 I artikel 7.1 och 7.2 i direktiv 76/768 föreskrivs följande:

”1. Medlemsstaterna får inte, av skäl som sammanhänger med kraven i detta direktiv och dess bilagor, begränsa, vägra eller förbjuda att kosmetiska produkter som motsvarar kraven i detta direktiv och dess bilagor släpps ut på marknaden.

2. De kan dock kräva att de uppgifter som anges i artikel 6.1 b, c och d avfattas åtminstone på deras nationella eller officiella språk.”

- 7 Artikel 7 i direktiv 76/768 ändrades för första gången genom direktiv 93/35. I sin lydelse enligt artikel 1 punkt 10 i direktiv 93/35 föreskriver artikel 7.2 i direktiv 76/768 följande:

”De kan dock kräva att de uppgifter som anges i artikel 6.1 b—6.1 d och 6.1 f skall avfattas åtminstone på deras nationella eller officiella språk. De får även kräva att de uppgifter som anges i artikel 6.1 g skall avfattas på ett språk som konsumenterna kan förstå utan svårighet. Kommissionen skall därför i enlighet med förfarandet i artikel 10 fastställa en gemensam nomenklatur för beståndsdelar.”

Nationell rätt

- 8 I 4 § andra stycket andra meningen i Kosmetik-Verordnung (tysk förordning om kosmetiska produkter) av den 19 juni 1985 (BGBl. 1985 I, s. 1082), i dess lydelse från och med den 1 januari 1997 enligt Fünfundzwanzigste Verordnung zur Änderung der Kosmetik-Verordnung (förordning om ändring för tjugofemte gången av förordningen om kosmetiska produkter) av den 23 december 1996 (BGBl. 1996 I, s. 2186), föreskrivs följande:

”Om det av praktiska skäl är ogörligt att på produktens behållare och förpackning ange uppgifterna i sin helhet, skall dessa uppgifter finnas på ett bifogat blad, en etikett, en pappersremsa eller på ett kort. Konsumenten skall hänvisas till denna information antingen genom en förkortad upplysning på behållaren och förpackningen eller genom den symbol som är avbildad i bilaga 8.”

Twisten i målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 9 Bland de hårvårdsprodukter som tillverkas och säljs av Schwarzkopf återfinns hårfärgningsmedel med namnet Igora Royal. Dessa hårfärgningsmedel är avsedda att användas av frisersalonger och andra yrkesmässiga användare men inte av enskilda konsumenter. De innehåller kemiska substanser såsom diaminotoluener och resorcinol.

- 10 Enligt Kosmetik-Verordnung skall följande varningstexter användas vid förekomst av dessa två typer av substanser:
 - För diaminotoluener: ”Endast för yrkesmässig användning. Innehåller diaminotoluener. Produkten kan framkalla allergiska reaktioner. Använd lämpliga handskar.”

 - För resorcinol: ”Endast för yrkesmässig användning. Innehåller resorcinol. Skölj genast ögonen om produkten kommer i kontakt med dessa.”

- 11 Schwarzkopf har endast skrivit ut dessa varningstexter på ett fullständigt sätt på det blad som bifogas de aktuella produkterna. På förpackningsasken och på den tub som produkten förvaras i finns endast, på nio språk (tyska, franska, nederländska, engelska, spanska, svenska, italienska, portugisiska och arabiska), följande förkortade upplysning: ”Endast för yrkesmässig användning. OBS! Läs bruksanvisningen och varningstexten.”

- 12 ZBUW, en organisation som tillvaratar företags ekonomiska intressen och vars särskilda syfte det är att bekämpa illojal konkurrens, anser att Schwarzkopf är

skyldigt att återge den fullständiga varningstexten såväl på förpackningen som på behållaren, på det officiella språket i det land där produkten säljs, vilket utan problem låter sig göras om man begränsar sig till enbart detta språk.

- 13 ZBUW väckte därför talan om förbud för Schwarzkopf att marknadsföra de aktuella produkterna så länge de föreskrivna varningstexterna inte finns på varans förpackning och behållare. ZBUW har även framställt ett andrahandsyrkande beträffande utformningen av det blad som bifogas och beträffande den uppgift som finns på behållaren. Schwarzkopf motsatte sig dessa yrkanden och gjorde gällande att det enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen var möjligt att, "av praktiska skäl", underlåta att ange varningstexternas hela lydelse på förpackningen och behållaren.
- 14 I första instans vann ZBUW endast bifall med avseende på sitt andrahandsyrkande. Efter överklagande vann ZBUW däremot bifall till sitt förstahandsyrkande. Schwarzkopf ansökte därför om "Revision" vid Bundesgerichtshof mot detta sistnämnda beslut.
- 15 Bundesgerichtshof bedömde att utfallet av talan om "Revision" var beroende av tolkningen av direktiv 76/768, i dess lydelse enligt direktiv 88/667, och artiklarna 30 och 36 i fördraget, varför den beslutade att vilandeförklara målet och hänskjuta följande tolkningsfrågor till domstolen:

"Skall uttrycket 'ogörligt av praktiska skäl' i artikel 6.1 d andra meningen i [direktiv 76/768, i dess lydelse enligt direktiv 88/667,] tolkas så, att ett företag som tillverkar eller säljer kosmetiska medel får ange de nödvändiga varningstexterna på flera språk — vilket nämnda företag anser vara ändamålsenligt av ekonomiska skäl och för att underlätta handeln inom gemenskapen — när detta innebär att den fullständiga varningstexten i tydligt läslig form enbart finns på ett bifogat blad och det på förpackningen och behållaren av utrymmesskäl endast

finns en kortfattad upplysning? För att ställa frågan mer konkret: Är det tillåtet att på förpackningen och behållaren inte ange de fullständiga varningstexterna utan endast en kortfattad upplysning, när företaget av nämnda skäl anser det vara ändamålsenligt att marknadsföra sina produkter i ett enhetligt utförande på nio språk i de olika försäljningsstaterna (däribland åtta stater som är medlemmar i EU)?”

Relevant lydelse av direktiv 76/768

- 16 Kommissionen har gjort gällande att den lydelse av direktiv 76/768 som skall tolkas inte är den som följer av direktiv 88/667, till vilken hänvisning sker i tolkningsfrågorna i beslutet om hänskjutande, utan direktivets lydelse enligt direktiv 93/35.

- 17 Domstolen påpekar i detta avseende att Bundesgerichtshof i beslutet om hänskjutande har konstaterat att det i målet vid den nationella domstolen är Kosmetik-Verordnung i den lydelse som gäller från och med den 1 januari 1997 som är tillämplig. Denna lydelse av Kosmetik-Verordnung är emellertid den som följer av att direktiv 93/35 har införlivats med tysk rätt.

- 18 Den lydelse av direktiv 76/768 som domstolen har ombetts tolka är således inte direktivets lydelse enligt direktiv 88/667 utan den som följer av direktiv 93/35 (nedan kallat direktiv 76/768 i ändrad lydelse). Under alla omständigheter, vilket generaladvokaten har påpekat i punkt 17 i sitt förslag till avgörande, förekommer uttrycket ”ogörligt av praktiska skäl”, vars innebörd är avgörande för svaret på de frågor som ställts, i artikel 6.1 d sista meningen i direktiv 76/768 i båda dessa lydelse.

Tolkningsfrågorna

- 19 Den hänskjutande domstolen har ställt frågorna, som rör samma juridiska problem, för att få klarhet i huruvida det, i den mening som avses i artikel 6.1 d sista meningen i direktiv 76/768 i ändrad lydelse, är ”ogörligt av praktiska skäl” att på ett fullständigt sätt ange de obligatoriska varningstexterna på en kosmetisk produkts behållare och förpackning på det eller de språk som föreskrivs i försäljningsstaten, när tillverkarens eller återförsäljarens önskan att märka denna produkt på nio språk, varav åtta är officiella språk i gemenskapen, är föranledd av ekonomiska skäl och syftar till att underlätta handeln med produkten inom gemenskapen men leder till att dessa varningstexter måste förkortas på behållaren och förpackningen.

Yttranden som inkommit till domstolen

- 20 Schwarzkopf har gjort gällande att de fall då det är ”ogörligt av praktiska skäl” att ange de fullständiga varningstexterna på behållaren och förpackningen, och det därmed är tillåtet att underlåta att fullgöra denna skyldighet, inte är begränsade till fall då det är objektivt ogörligt. Bolaget har anfört att dess avsikt har varit att presentera det i målet aktuella produktsortimentet på ett enhetligt sätt, för att möjliggöra en försäljning av dessa produkter i hela gemenskapen och för att ta hänsyn till den tilltagande internationaliseringen av handeln och den ökande språkliga mångfalden i medlemsstaterna. Dess syfte var särskilt att ge de europeiska medborgarna möjlighet att förstå de varningstexter som föreskrivs genom direktiv 76/768 när de arbetar i en medlemsstat där deras modersmål inte talas.
- 21 Enligt Schwarzkopf skall det hållas i minnet att de produkter som nu är i fråga uteslutande är avsedda för yrkesmässiga användare, vilka brukar dem dagligen, vilket innebär att man kan förutsätta att det för dessa personer, till skillnad från

enskilda konsumenter, är tillräckligt med de varningstexter som finns på det bifogade bladet. Schwarzkopf har tillagt att en restriktiv tolkning av uttrycket "ogörligt av praktiska skäl" är utesluten, med hänsyn till de hinder för den fria rörligheten för varor som detta skulle innebära.

- 22 ZBUW har gjort gällande att en bedömning av de intressen som är i fråga och syftet med direktiv 76/768 att skydda folkhälsan talar för en restriktiv tolkning av begreppet "ogörligt av praktiska skäl". Enligt ZBUW omfattar begreppet svårigheter av teknisk natur som gör det omöjligt att på ett tillfredsställande sätt ange vissa upplysningar på behållarna. Även om praktiska skäl inte kan likställas med att det är helt omöjligt att ange uppgifterna i fråga på själva behållaren, är det emellertid inte tillräckligt att åberopa rent ekonomiska hänsyn.
- 23 De regeringar som inkommit med yttranden till domstolen, det vill säga den franska, den nederländska och den finska, anser att begreppet "ogörligt av praktiska skäl" skall ges en restriktiv tolkning, som är förenlig med syftena att skydda folkhälsan och att informera konsumenterna.
- 24 Den finska regeringen har tillagt att direktiv 76/768 inte enbart syftar till att skydda konsumenternas hälsa utan även de yrkesmässiga användarnas hälsa. Hälsoriskerna är nämligen ofta högre för de sistnämnda på grund av återkommande användning av produkterna. Den franska regeringen har för sin del anfört att det för kunderna är av stor vikt att de yrkesmässiga användarna, såsom tillhandahållare av tjänster, gentemot dem iakttar alla de säkerhetsbestämmelser som finns.
- 25 Den nederländska regeringen har gjort gällande att det skulle kunna vara "ogörligt av praktiska skäl" att fullgöra märkningsskyldighet på grund av produktens särskilda storlek eller form (till exempel ett mycket litet läppstift eller

en ögonpenna) eller då produkten presenteras på ett visst sätt som är typiskt för produkten i fråga (till exempel tvålar utan förpackning eller badkulor). Det är enbart under sådana omständigheter som skyldigheten att ge konsumenten fullständig information för en säker användning av produkten kan fullgöras genom ett separat informationsblad.

- 26 Kommissionen tvivlar starkt på att rent ekonomiska hänsyn kan medföra att det är "ogörligt av praktiska skäl" i den mening som avses i artikel 6.1 d i direktiv 76/768 i ändrad lydelse och anser därför att de två tolkningsfrågorna skall besvaras nekande.

Domstolens bedömning

- 27 Domstolen konstaterar först och främst att gemenskapslagstiftaren genom att anta direktiv 76/768 har avsett att förena den fria rörligheten för kosmetiska produkter med syftet att skydda folkhälsan.
- 28 Som framgår av det andra och det tredje övervägandet i ingressen till direktiv 76/768 har nämligen gemenskapslagstiftaren, som ansett att skillnaderna mellan olika nationella bestämmelser om kosmetiska produkter tvingar tillverkarna att anpassa sin produktion beroende på vilken medlemsstat produkterna är avsedda för och att dessa skillnader utgör hinder för den fria rörligheten för dessa produkter, ändå konstaterat att syftet med dessa nationella bestämmelser är att skydda folkhälsan och att detta mål därför också måste ligga till grund för gemenskapsharmoniseringen på området. Samma hänsyn har legat till grund för senare ändringar av direktiv 76/768.
- 29 Domstolen konstaterar vidare att artikel 6.1 d i direktiv 76/768 i ändrad lydelse inte gör någon skillnad mellan olika kategorier av användare, när det gäller nivån

på skyddet för folkhälsan. Även om denna bestämmelse hänvisar till de särskilda försiktighetsmått som måste iakttas beträffande kosmetiska produkter avsedda för yrkesmässig användning, har detta inte till syfte att skapa en särskild reglering för yrkesmässiga användare utan enbart att definiera de upplysningar som skall finnas på behållaren och förpackningen för sådana produkter.

- 30 Det framgår av handlingarna i målet att det är viktigt, för att säkerställa skyddet för såväl deras som kundernas hälsa, att de försiktighetsmått som skall iakttas vid användning kommer till frisörers och andra yrkesmässiga användares kännedom. Diaminotoluener kan nämligen framkalla allergiska reaktioner, varför det rekommenderas att lämpliga handskar bärs vid användning. När det gäller resorcinol skall ögonen omedelbart sköljas om substansen kommer i kontakt med dessa.
- 31 Domstolen konstaterar slutligen att den sista meningen i artikel 6.1 d i direktiv 76/768 i ändrad lydelse utgör ett undantag från den regel som i övrigt föreskrivs i den bestämmelsen och skall därför tolkas restriktivt.
- 32 Det framgår emellertid att de fall då det är "ogörligt av praktiska skäl" att fullgöra märkningsskyldigheten inte nödvändigtvis sammanfaller med de fall då det är objektivt eller absolut ogörligt. Det är nämligen inte nödvändigt att åberopa skyddet för folkhälsan eller något annat syfte av allmänt intresse för att rättfärdiga ett åsidosättande av en gemenskapsrättslig skyldighet, om det objektivt sett är omöjligt att iakttä denna skyldighet.
- 33 Härav följer att begreppet "ogörligt av praktiska skäl" skall anses ha en vidare betydelse och omfatta de fall då det objektivt sett är möjligt att ange de föreskrivna varningstexterna i sin helhet, men enbart genom att använda bokstäver som är så små att de nästan är oläsliga, samt de fall då de fullständiga varningstexterna, tryckta med bokstäver som går att läsa, täcker nästan hela

produkten så att tillverkaren på produkten inte längre på ett ändamålsenligt sätt kan ange dess benämning eller någon annan för produkten relevant information.

- 34 Förutom det fall då storleken på produktens behållare och förpackning regleras genom särskilda rättsliga bestämmelser, skall man vid bedömningen av om det är möjligt att på ett fullständigt sätt ange de obligatoriska varningstexterna utgå från de dimensioner som tillverkaren har valt för behållaren och förpackningen. Det förhållandet att det är möjligt att öka dessa dimensioner för att på ett fullständigt och läsbart sätt ange varningstexterna, utan att hindra tillverkaren från att ange andra upplysningar beträffande produkten, fråntar inte tillverkaren möjligheten att åberopa att det är "ogörligt av praktiska skäl" att fullgöra märkningskyldigheten.
- 35 Att tillverkaren eller återförsäljaren av produkten i fråga däremot drivs av en önskan att underlätta handeln med denna inom gemenskapen är inte i sig tillräckligt för att rättfärdiga att de obligatoriska varningstexterna anges på ett ofullständigt sätt. Eftersom begreppet ogörligt rent allmänt hänvisar till ett sakförhållande som den som åberopar det inte har möjlighet att påverka, kan det inte förstås på så sätt att det ger produktens tillverkare eller återförsäljare möjlighet att, på grund av det antal språk — gemenskapsspråk eller inte — som han väljer att använda, efter eget tycke åberopa att det är "ogörligt av praktiska skäl" i den mening som avses i artikel 6.1 d sista meningen i direktiv 76/768 i ändrad lydelse.
- 36 Denna tolkning av artikel 6.1 d sista meningen i direktiv 76/768 i ändrad lydelse är förenlig med fördragets bestämmelser och särskilt dess artiklar 30 och 36.
- 37 Domstolen erinrar i detta hänseende om att förbudet mot kvantitativa restriktioner och åtgärder med motsvarande verkan enligt fast rättspraxis inte bara gäller för nationella åtgärder, utan även för åtgärder som gemenskapsin-

stitutionerna vidtar (se, för ett liknande resonemang, särskilt dom av den 9 augusti 1994 i mål C-51/93, Meyhui, REG 1994, s. I-3879, punkt 11).

- 38 Av fast rättspraxis följer även att artikel 30 i fördraget förbjuder hinder för den fria rörligheten för varor som följer av bestämmelser rörande de villkor som varor skall uppfylla (till exempel avseende benämning, form, storlek, vikt, sammansättning, utformning, märkning och förpackning). Detta gäller även om bestämmelserna tillämpas utan åtskillnad på alla inhemska eller importerade varor såvitt de inte kan motiveras av ett mål av allmänt intresse som går före intresset av fri rörlighet för varor (se särskilt dom av den 3 juni 1999 i mål C-33/97, Colim, REG 1999, s. I-3175, punkt 38).
- 39 Det är riktigt att sådana nationella språkkrav som tillåts enligt artikel 7.2 i direktiv 76/768 i ändrad lydelse utgör ett hinder för handeln inom gemenskapen, såvitt produkterna i fråga måste förses, beroende på det eller de språk som föreskrivs i den medlemsstat där försäljningen sker, med en annan märkning, vilket medför extra förpackningskostnader. Eftersom det är nödvändigt att förändra behållaren eller förpackningen kan det dessutom inte vara fråga om försäljningsformer i den mening som avses i domen av den 24 november 1993 i de förenade målen C-267/91 och C-268/91, Keck och Mithouard (REG 1993, s. I-6097, punkt 16; svensk specialutgåva, volym 14, s. 431).
- 40 Dessa hinder är emellertid berättigade med hänsyn till det mål av allmänt intresse som skyddet för folkhälsan utgör. Den information som tillverkarna eller återförsäljarna av de kosmetiska produkter som avses i direktiv 76/768 i ändrad lydelse är skyldiga att ange på produktens behållare eller förpackning saknar praktisk nytta om den inte formuleras på ett språk som förstås av de personer som informationen är avsedd för, utom i de fall där informationen på ett effektivt sätt kan ges genom bildtecken eller andra tecken än ord (se, beträffande livsmedel, domen i det ovannämnda målet Colim, punkt 29).

- 41 Det skall tilläggas att skyldigheten att på ett fullständigt sätt ange de obligatoriska varningstexterna inte får göra det orimligt svårt att sälja de kosmetiska produkterna med samma utförande i olika medlemsstater. Det kan emellertid inte anses att försäljningen orimligt försvåras när sekundärrätten tolkas på så sätt att den hindrar en tillverkare eller återförsäljare av kosmetiska produkter som vill marknadsföra sina produkter på nio språk, varav åtta är officiella språk i gemenskapen, från att åberopa att det är ”ogörligt av praktiska skäl” att fullgöra skyldigheten att på ett fullständigt sätt ange de obligatoriska varningstexterna på behållaren och förpackningen.
- 42 De frågor som ställts skall således besvaras på så sätt att det inte är ”ogörligt av praktiska skäl”, i den mening som avses i artikel 6.1 d sista meningen i direktiv 76/768 i ändrad lydelse, att på ett fullständigt sätt ange de obligatoriska varningstexterna på en kosmetisk produkts behållare och förpackning på det eller de språk som föreskrivs i försäljningsstaten, när tillverkarens eller återförsäljarens önskan att märka denna produkt på nio språk, varav åtta är officiella språk i gemenskapen, är föranledd av ekonomiska skäl och syftar till att underlätta handeln med produkten inom gemenskapen men leder till att dessa varningstexter måste förkortas på behållaren och förpackningen.

Rättegångskostnader

- 43 De kostnader som har förorsakats den franska, den nederländska och den finska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 25 mars 1999 har ställts av Bundesgerichtshof — följande dom:

Det är inte ”ogörligt av praktiska skäl”, i den mening som avses i artikel 6.1 d sista meningen i rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter, i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/35/EEG av den 14 juni 1993, att på ett fullständigt sätt ange de obligatoriska varningstexterna på en kosmetisk produkts behållare och förpackning på det eller de språk som föreskrivs i försäljningsstaten, när tillverkarens eller återförsäljarens önskan att märka denna produkt på nio språk, varav åtta är officiella språk i gemenskapen, är föranledd av ekonomiska skäl och syftar till att underlätta handeln med produkten inom gemenskapen men leder till att dessa varningstexter måste förkortas på behållaren och förpackningen.

La Pergola

Wathelet

Edward

Jann

Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 september 2001.

R. Grass

A. La Pergola

Justitiesekreterare

Ordförande på femte avdelningen